

La mirada

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

L'absurditat de 'El cubo'

Ja hi tornem a ser. Abans de res, moltes gràcies als lectors que s'han interessat per la meua salut durant aquestes setmanes de foscó ocular parcial. Torno avui a aquest racó de diari que tant m'estimo i que ja estava trobant a faltar.

L'altre dia mirava de reüll –mai més ben dit– aquest estranyíssim concurs de Cuatro que es diu *El cubo*. Quina cosa tan pintoresca! No sé vostès, però jo no n'entenc ni un borrall. Fan entrar un concursant dintre d'un cub perquè superi unes proves d'allò més estrambòtiques, suposadament complicadíssimes. Té diverses oportunitats però se li van acabant les vides a mesura que va fallant. Tot plegat és d'una sobreactuació que arriba a fer-se insuportable. La presentadora fa uns discursos sobre la concentració i la capacitat de superació absolutament fora de lloc i

És d'una sobreactuació que acaba fent-se insuportable

els familiars del concursant estan asseguts entre el públic fent escarafalls d'emoció i nerviosisme mentre es comuniquen amb el seu familiar amb gestos i ganyotes d'ànim que no hi ha qui se les cregui. Tot plegat resulta força penoset i d'una innocència entenedridora. Posats a fer, estaria bé que les proves a superar tinguessin una mica de gràcia que justifiqués una posada en escena tan grandiloqüent i tan poc creïble. Però no, entre la comèdia de suposada virtualitat i les ànsies de sofisticació –ara farem un concurs modern i caureu de cul– tot plegat acaba esllanguint-se pels absurds revolts del més pesat avorriment. Cuatro ja ens ha acostumat a aquesta cantarella: no li augurem gaire setmanes més de vida.